

el pebrot

any I.—n.º III. bimensual humorístic 3 de Setembre de 1930 Preu: 15 cts.

sandwich

estem en la més moderna de les ciutats, figuretes és un model d'urbs avançades, anem sempre al corrent del darrer udol de la moda espectacular, figureu-vos que tenim.....

una serie d'animetes perverses que tenen el cervell giratori, com les cames dels llits de ferro i sempre queden disponibles a servir als que tenen la paella pel mànec, tot per por de passar gana.....

un remadet de dictadoretts de 69ª mà, que encara no han sabut aversar-se a contenir l'instint animal, al qual donar en franca llibertat, quan robaven les cireres dels bonassos peninsulars, aquells albinyanencs que no sabien altres verbs que els ordenar i manar.....

un ex-alcalde pupista, que abusant de l'autoritat va coaccionar a una proveïda vídua—prèvia important cessió de bens a cap de taula—a maridar-se.....

a demés d'aquestes particularitats i de moltes més que anirem comentant, patim d'una infecció d'escèptics culs de café, radio-oients que no creuen amb la nostra prolongada existència, pobres il·lusos! no saben que estem imprimint targetes als nostres repòrters amb una inscripció de «el periòdic de la màxima popularitat».

per tranquilitzar als nostres clients hem d'advertir-los, que tenim magatzemada una forta quantitat d'humorisme, facilitada expressa a nosaltres pel nostre amic *buster keaton* de pas per santander, que amb un mecanisme adequat anirem omplint-ne les concavitats dels cofois pebrotets.

a propòsit d'això el nostre corresponsal de santander s'ha entrevistat amb el planeta *pamplinàs*, treguent-li un interviu que si el voleu conèixer sortirà publicat en el diari *l'almacàndida de marsà*.

en el curs d'aquest interviu, l'heroi pregunta si encara surt aquell setmanal que porta per nom «la sortida de darrera», si conserva els tretze llegidors i si els seus redactors s'han fet recoure els ossos que tenien una mica crusos.

el santanderino que portava un trajo blau «marino» que era un «divino» i amb el menjar bevia «vino» va quedar-se tot parat i preguntà ¿però és que vostè el coneix?

per casualitat. vaig ésser al domicili d'un jueu de xicago que té la debilitat de colleccionar les publicacions més dolentes de tot el món, i al anar al w. c. ni havia alguns retalls, demostra això que aquell periòdic no té ni aquesta condició.

finalment el nostre home preguntà i ¿«el pebrot» que li sembla?

home amb tota sinceritat és un quizenal d'un humorisme extraordinari (no tenim padrina, com que era una carbassa de cabell d'àngel en varen fer confitura) sols us cal portar-hi una innovació: el «xiste» sonor.

tot astorat l'interviuador li promet que treballarem, fins que sigui necessaria l'intervenció del procediment del *dr. j. mourade*, per tal d'aconseguir aquesta novetat.

semblances

i

endevinalles

I.—Amb què es diferencia un pagès al mes de juny amb una de les glòries més legítimes de la dictadura Figuerenca?

II.—Quin es el pa més difícil de passar?

III.—Amb què se sembla la peixeteria amb el Cafè «Emporium»?

IV.—Sabeu quin és el cant dels *se-dientos*?

(Les solucions es poden veure a la plana 7.ª).